

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžr/85/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013202049
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013202049.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbanovej, v právnej veci navrhovateľov: 1. Ing. R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., štátny občan SR, 2. Univerzitná nemocnica Bratislava, so sídlom Pažitková 4, Bratislava, IČO: 31 813 861, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Trenčianska 55, Bratislava, za účasti: 1. Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne nám. 1, P.O.BOX 192, Bratislava, 2. UNIMED, spol. s r.o., so sídlom Orieková 11, Bratislava, IČO: 17 312 752, právne zastúpený: JUDr. Miroslavou Tencerovou, advokátkou so sídlom Šafárikovo námestie č. 2, 3. Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu Č.k.: 3805/2004, Zn.: R1/4535/13/127/07/MBE zo dňa 24. októbra 2013, o odvolaní navrhovateľa 1. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Sp/107/2013-93, 9Sp/118/2013 zo dňa 26. novembra 2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 9Sp/107/2013-138 zo dňa 24. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Sp/107/2013-93, 9Sp/118/2013 zo dňa 26. novembra 2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 9Sp/107/2013-138 zo dňa 24. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 9Sp/107/2013-93, 9Sp/118/2013 zo dňa 26. novembra 2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 9Sp/107/2013-138 zo dňa 24. mája 2016 rozhodujúc o opravnom prostriedku navrhovateľa 1. a 2. proti rozhodnutiu odporcu Č.k.: 3805/2004, Zn.: R1/4535/13/127/07/MBE zo dňa 24.10.2013, napadnuté rozhodnutie odporcu postupom podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil. Účastníkom konania s poukazom na § 250l ods. 2 a § 250k O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

2. Napadnutým rozhodnutím Č.k.: 3805/2004, Zn.: R1/4535/13/127/07/MBE zo dňa 24.10.2013

odporca ako správny orgán príslušný podľa § 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách a podľa zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov na základe žiadosti navrhovateľa 1. zo dňa 14.10.2004 vo veci práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom uplatneného na základe zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“) rozhodol tak, že navrhovateľ 1. je v podiele 1/1 k celku oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona a spĺňa podmienky uvedené v ustanovení § 3 ods. 1 písm. l/ reštitučného zákona, z dôvodu, že vlastníctvo k uplatnenému pozemku prešlo na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia za náhradu, nehnuteľnosť existuje, avšak nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená. Napadnutým rozhodnutím odporca navrhovateľovi 1. priznal vlastníctvo k pozemku parc. č. 5439/19, o výmere 143 m² v k.ú. F., odčlenenej od parcely č. 5439/18, zapísanej na LV č. XXXX ako ostatné plochy, podľa overeného geometrického plánu č. 10131/2013 zo dňa 13.06.2013, vo vlastníctve Slovenskej republiky - Univerzitná nemocnica Bratislava. Vzhľadom na to, že časť pozemku je vo vlastníctve právnických osôb, ktoré nie sú povinnými osobami v zmysle § 4 ods. 1 reštitučného zákona a po prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby boli zastavané, pozemok (pkn. vl.č.13112, parc. č. 5417/3 o výmere 754 m², záhrada) nie je možné vydať. Z uvedeného dôvodu preto odporca navrhovateľovi 1. priznal právo na náhradu zaň. Napadnutým rozhodnutím odporca zároveň uložil navrhovateľovi 1. povinnosť vrátiť štátu sumu vo výške 59,54 €, za ktorú sumu bol pozemok s náhradou vyvlastnený. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že pôvodnou vlastníčkou pkn. parc. č. 5417/3 záhrada o výmere 897 m², zapísanej v pkn. vložke 13112, v pôvodnom k.ú. Q. bola matka navrhovateľa 1. L. W., rod. Q. v celosti. Z do úvahy troch prichádzajúcich dedičov zo zákona v zmysle § 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona (deti L., R. a U.) si reštitučný nárok uplatnil iba navrhovateľ 1. a preto mu vznikol nárok na pozemok v podiele 1/1 k celku. Uvedená nehnuteľnosť prešla na štát vyvlastňovacím rozhodnutím č. 1120/60 zo dňa 26.08.1960 za náhradu vo výške 1 794,- Kčs za pozemok, vo veci preto neboli splnené podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. m/ reštitučného zákona. Nehnuteľnosť bola vyvlastnená za účelom výstavby mestskej nemocnice.

3. Vyššie uvedené závery odporcu vyplynuli z dokazovania, keď odporca vykonaním písomnej a grafickej identifikácie pkn. parcely s aktuálnym stavom v registri C katastra nehnuteľností i na základe ohliadky dospel k záveru, že časť pkn. parcely je súčasťou parcely č. 5439/18 - ostatná plocha, zapísanej na LV č. XXXX vo vlastníctve Slovenskej republiky - Univerzitetnej nemocnice Bratislava (navrhovateľ 2.) s tým, že na pozemku sa nachádza verejná zeleň. Okrem uvedeného z dokazovania vykonaného odporcom vyplynulo, že pôvodná pkn. parcela je tiež súčasťou parcely č. 21648/4 a parc. č. 21644/1, zapísanej na LV č. XXXX vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, pričom ide o komunikáciu Limbová ulica a plochu spevnenú asfaltom, nadväzujúcu na miestnu komunikáciu. Napokon pôvodná parcela je tvorená aj parcelami zapísanými na LV č. XXXX (parc. č. 5439/3 záhrady a parc. č. 5439/17 zastavané plochy a nádvorie) vo vlastníctve UNIMED, spol. s.r.o., na ktorých sa nachádza polyfunkčný dom súp. č. 11436 a spevnená plocha (zámková dlažba) okolo domu na účel parkovania áut. Na základe vyššie uvedených zistení dospel odporca k záveru, že vyvlastnená nehnuteľnosť neslúži účelu, na ktorý bola vyvlastnená.

4. Vzhľadom na námietky navrhovateľa 1., ktorými namietal nesprávnosť identifikácie pkn. parcely, odporca požiadal príslušnú správu katastra o vykonanie kontroly správnosti písomnej i grafickej identifikácie. Taktiež požiadal Slovenský pozemkový fond o vyhotovenie technického podkladu, preskúmania hraníc pôvodného pkn. pozemku, následného zamerania v teréne a vyhotovenia geometrického plánu. Z uvedenej kontroly vyplynulo, že grafická a písomná identifikácia parcel bola vykonaná správne a preto odporca vyhodnotil uvedené námietky navrhovateľa 1. ako neopodstatnené. K námietkam navrhovateľa 2. týkajúcim sa charakteru časti parc. č. 5439/18, v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že inžinierske siete v zmysle § 6 ods. 1 reštitučného zákona, nemožno považovať za prekážku pre vydanie pozemku a to vzhľadom na účel reštitučného zákona.

5. Navrhovateľ 1. v opravnom prostriedku namietal, že z dôvodu vykonania nesprávnej identifikácie

vyvlastneného pozemku, odporca dospel k nesprávnemu záveru, že priznať vlastnícke právo možno len k časti vyvlastneného pozemku, a to vo výmere 143 m². Predmetná vec bola na krajskom súde zapísaná pod sp.zn. 9Sp/107/2013.

6. Navrhovateľ 2. ako osoba povinná v opravnom prostriedku odporcovi vytýkal, že vyvlastnená nehnuteľnosť neexistuje. Mal za to že pozemok slúži na účel, na ktorý bol vyvlastnený, pretože pozemkom parc. č. 5439/18 prechádzajú inžinierske siete ako voda, kanalizácia a elektrický kábel. Vec bola zapísaná na krajskom súde pod sp.zn. 9Sp/118/2013.

7. Krajský súd po zistení, že obe veci sa týkajú tých istých účastníkov a skutkovo spolu súvisia uznesením č.k. 9Sp/107/2013-47 zo dňa 13.02.2014 postupom podľa § 112 ods. 1 O.s.p. veci spojil na spoločné konanie s tým, že konanie bude vedené pod sp.zn. 9Sp/107/2013.

8. Krajský súd vychádzajúc z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku navrhovateľa 1. a 2. preskúmal správnosť záverov odporcu v tom, že: 1/ navrátiť vlastníctvo možno iba k časti vyvlastneného pozemku na základe spochybnených identifikácií, 2/ možnosť návratenia vlastníctva k novovytvorenej parcele č. 5439/19, odčlenenej z parcely, ku ktorej má právo správy navrhovateľ 2/. Podľa názoru krajského súdu odporca postupoval v súlade s reštitučným zákonom, keď vyhodnotiac všetky relevantné skutočnosti dospel k záveru, že navrhovateľovi 1/ možno priznať resp. navrátiť vlastníctvo iba k časti vyvlastneného pozemku - záhrady, zapísanej v pkn. vložke 13112 ako parc. č. 5417/3 o výmere 897 m², záhrada. V súvislosti s námietkou navrhovateľa 1., ktorou namietal, že pozemok je nesprávne identifikovaný, vyvlastnený pozemok nie je zastavaný a možno ho v celosti vydať krajský súd uviedol, že túto námietku navrhovateľ 1. vzniesol i v konaní pred správnym orgánom, v dôsledku čoho odporca doplnil dokazovanie, keď požiadal nielen o kontrolu písomnej a grafickej identifikácie príslušnú správu katastra, ale o preverenie hraníc vyvlastneného pozemku požiadal i Slovenský pozemkový fond a vyhotovená bola ďalšia grafická identifikácia ako aj geometrický plán s rovnakým záverom t.j., že pozemok bol identifikovaný správne. Krajský súd v tejto súvislosti konštatoval, že navrhovateľ 1. doposiaľ nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorým by preukázal pochybenie príslušných inštitúcií pri vykonaní jednotlivých identifikácií. Ďalej uviedol, že laický pohľad navrhovateľa 1., založený výlučne na tvrdení že si spomína, v akej polohe vo vzťahu k ich záhrade sa nachádzala odpadová šachta, umiestnená pri miestnej komunikácii, nespochybňuje správnosť záverov o riadne vykonanej identifikácii vyvlastneného pozemku, ktorý je v súčasnosti tvorený časťami pozemkov, zapísaných na viacerých listoch vlastníctva.

9. Vzhľadom na pretrvávajúce námietky navrhovateľa 1. správnosť identifikácie predmetného pozemku preveroval aj krajský súd, keď u zhotoviteľa identifikácie zisťoval, či parcela č. 5413/6 vyznačená v blízkosti vyvlastnenej parcely č. 5417/3 na polohopisnom a upravovacom pláne zo dňa 04.12.1948 je totožná s parcelou rovnakého čísla na grafickej identifikácii parciel zo dňa 21.10.2011. Krajský súd mal zo správy príslušného katastrálneho odboru za preukázané, že pozemok parc. č. 5413/6 na tejto identifikácii nie je totožný s pozemkom rovnakého parcelného čísla na polohopisnom pláne z roku 1948. Krajský súd sa preto nestotožnil s názorom navrhovateľa 1., že vyvlastnená parcela sa má nachádzať v blízkosti parcely č. 5413/6 vyznačenej na grafickej identifikácii zo dňa 21.10.2011.

10. K námietke navrhovateľa 1., ktorý sa odvolával na uznesenie vyšetrovateľa o odmietnutí trestného oznámenia zo dňa 28.04.2014, krajský súd poznamenal, že z predmetného uznesenia vyplýva, že kanalizačná šachta, na ktorú poukazoval navrhovateľ 1., nie je súčasťou verejnej kanalizácie s tým, že pravdepodobne ide o areálovú kanalizáciu nemocnice. V tejto súvislosti uviedol, že verejná kanalizácia bola vybudovaná v danej lokalite až v rokoch 1963-1964 po vyvlastnení záhrady a preto i v dôsledku tejto skutočnosti navrhovateľ 1. nesprávne stotožňuje vyvlastnený pozemok podľa kanalizačnej šachty, ktorá musela byť vyhotovená až po vyvlastnení záhrady.

11. V súvislosti s námietkami navrhovateľa 2. uplatnenými v podanom opravnom prostriedku, ktorými namietal, že nehnuteľnosť neexistuje, krajský súd uviedol, že vyvlastnený pozemok na zemskom povrchu nepochybne existuje, pričom nemožno stotožňovať pozemok s parcelným číslom, ktorým je

konkrétny pozemok špecifikovaný v evidencii nehnuteľností. Krajský súd sa nestotožnil ani s argumentáciou navrhovateľa 2., ktorý tvrdil, že pozemok slúži na účel, na ktorý bol vyvlastnený, v dôsledku čoho navrátenie vlastníctva k pozemku vôbec neprichádza do úvahy. Krajský súd k tejto námietke uviedol, že vyvlastnený pozemok mal výmeru 897 m², z ktorej výmery sa ako zeleň pred areálom nemocnice (ostatná plocha) využíva len pozemok o výmere 143 m². Na ploche 752 m² sa nachádza miestna komunikácia, polyfunkčný objekt (mimo areálu nemocnice) a spevnená plocha na parkovanie. Podľa názoru krajského súdu pokiaľ pozemok vo výmere väčšej ako jedna polovica nie je užívaný na účel, pre ktorý bol vyvlastnený, nemožno hovoriť o tom, že nehnuteľnosť slúži účelu, na ktorý bola vyvlastnená, ako to a contrario predpokladá ustanovenie § 3 ods. 1 písm. e/ reštitučného zákona. V danej veci ide takmer o 5/6 z výmery vyvlastnenej záhrady, ktorá neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená. Krajský súd sa taktiež stotožnil so záverom odporcu, že so zreteľom na účel reštitučného zákona existencia inžinierskych sietí nie je prekážkou pre navrátenie vlastníctva k pozemku resp. jeho časti. V tejto spojitosti dodal, že navrhovateľ 2. v priebehu správneho konania existenciu inžinierskych sietí a elektrického kábla nepreukazoval, až na pojednávaní pred krajským súdom predložil neautorizovaný náčrt sietí, z ktorého však nemožno zistiť, či ide o siete slúžiace výlučne pre jeho potreby alebo ide o verejnú sieť.

12. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ 1. včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania namieta, že rozsudok krajského súdu je v rozpore s platnými zákonmi Slovenskej republiky s tým, že došlo k porušeniu ducha zákona, ktorý mu zaručoval právo na reštitúciu resp. napravenie krívd z minulosti. Ďalej poukázal na neprimeranú dĺžku trvania reštitučného konania, pričom mal za to, že doposiaľ odporca ani nenavrhol riešenie, ktoré z jeho nároku na reštitúciu vyplýva. V ďalšom bode odvolania vyslovil podozrenie z falšovania úradných listín, ktorého sa mali dopustiť príslušné inštitúcie tým, že predložili krajskému súdu rukou upravované dokumenty, ktorými došlo k nesprávnemu posunu pozemku na inú, menej lukratívnu lokalitu. Odporcom vyhotovenú identifikáciu parciel zo dňa 17.05.2012 považuje za nesprávnu, čoho dôkazom mal byť originál od Mestskej časti Bratislava - Nové mesto, miestny úrad Bratislava, ako aj orientačný plán z roku 1959 od Ústrednej správy geodézie a kartografie na Slovensku. Ďalej uviedol, že pôvodná poloha parcely č. 5417/3 originálny polohopisný a upravovací plán z roku 1948 nezodpovedá grafickej identifikácii parciel zo dňa 21.10.2011 vyhotovenej odporcom. Nesprávnosť identifikácie dotknutej parcely odvodzoval aj z umiestnenia odpadovej kanalizačnej šachty. Opätovne zdôraznil, že v tejto veci podal aj trestné oznámenie. S poukazom na uvedené preto žiadal, aby mu bola celá parcela, ktorá je doteraz nezastavaná nahradená, alebo aby mu bolo vyplatené odškodné vrátane úrokov a trov konania pred správnym orgánom.

13. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhovateľ 1. opakovane namieta nesprávnu identifikáciu vyvlastnenej parcely, podozrieva príslušné inštitúcie z falšovania verejných listín a zároveň v tejto veci uvádza podanie trestného oznámenia. Odporca trval na právnom názore vyslovenom vo svojom rozhodnutí s tým, že správnosť jeho záverov vyplýva aj z uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 28.04.2014 o odmietnutí trestného oznámenia. S poukazom na uvedené žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

14. Navrhovateľ 2. (Univerzitná nemocnica Bratislava) vo vyjadrení k odvolaniu vyslovil v plnom rozsahu nesúhlas s argumentáciou navrhovateľa 1., pričom ju považoval za účelovú a ničím nepodloženú. Stotožnil sa so závermi krajského súdu v súvislosti s námietkami navrhovateľa 1. týkajúcimi sa nesprávnej identifikácie parciel. Vo vzťahu k podozreniu navrhovateľa 1. ohľadne falšovania a pozmeňovania verejných listín poukázal na skutočnosť, že tieto tvrdenia neboli v trestnom konaní preukázané, keďže jeho trestné oznámenie bolo odmietnuté.

15. Zúčastnená osoba 1. (Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava) vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ 1. v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, t.j. opiera sa o tie isté tvrdenia ako v konaní pred správnym orgánom resp. krajským súdom. Poukazujúc na rozhodnutie odporcu sa nestotožnila s odvolacou námietkou, že doposiaľ odporca nenavrhol riešenie pri posudzovaní reštitučného nároku. V súvislosti s námietkou navrhovateľa 1., ktorou spochybňoval správnosť, ale aj

pravosť identifikácie parciel uviedol, že tak odporcom ako aj krajským súdom bolo doplnené dokazovanie, ktorým sa jeho tvrdenia nepreukázali. Vzhľadom na uvedené žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

16. Zúčastnená osoba 2. (UNIMED, spol. s r.o.) vyjadrenie k odvolaniu nepodala.

17. Zúčastnená osoba 3. (Slovenský pozemkový fond) vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnuté rozhodnutie odporcu považuje v celom rozsahu za správne a súladné so zákonom. Odvolacie námietky navrhovateľa 1. považuje za neopodstatnené. Mala za to, že navrhovateľ 1. v konaní nepredložil žiadny relevantný dokument, ktorým by spochybnil správnosť identifikácie parciel. Všetky skutkové zistenia a právne posúdenie veci správnym orgánom boli v napadnutom rozhodnutí náležité, logicky a dostatočne odôvodnené. Odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu preto považovala za vecne správny.

18. Podľa § 492 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

19. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p., odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods.1, 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa 1. (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

21. Predmetom odvolacieho konania bol v danej veci rozsudok krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie odporcu Č.k.: 3805/2004, Zn.: R1/4535/13/127/07/MBE zo dňa 24.10.2013, ktorým na základe žiadosti navrhovateľa 1. zo dňa 14.10.2004 vo veci práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom uplatneného na základe reštitučného zákona rozhodol tak, že navrhovateľ 1. je v podiele 1/1 k celku oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona a spĺňa podmienky uvedené v ustanovení § 3 ods. 1 písm. l/ reštitučného zákona, z dôvodu, že vlastníctvo k uplatnenému pozemku prešlo na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia za náhradu, nehnuteľnosť existuje, avšak nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená. Napadnutým rozhodnutím odporca navrhovateľovi 1. priznal vlastníctvo k pozemku parc. č. 5439/19, o výmere 143 m² v k.ú. F., odčlenenej od parcely č. 5439/18, zapísanej na LV č. XXXX ako ostatné plochy, podľa overeného geometrického plánu č. 10131/2013 zo dňa 13.6.2013, vo vlastníctve Slovenskej republiky - Univerzitná nemocnica Bratislava. Vzhľadom na to, že časť pozemku je vo vlastníctve právnických osôb, ktoré nie sú povinnými osobami v zmysle § 4 ods. 1 reštitučného zákona a po prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby boli zastavané, pozemok (pkn. vl.č.13112, parc. č. 5417/3 o výmere 754 m², záhrada) nebolo možné vydať. Z uvedeného dôvodu preto odporca navrhovateľovi 1. priznal právo na náhradu zaň. Napadnutým rozhodnutím odporca zároveň uložil navrhovateľovi 1. povinnosť vrátiť štátu sumu vo výške 59,54 €, za ktorú sumu bol pozemok s náhradou vyvlastnený.

22. Odvolací súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa 1. a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

23. Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti,

sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

24. Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

26. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

27. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

28. Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

29. Podľa § 3 ods. 1 písm. l/ reštitučného zákona, oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená.

30. Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ reštitučného zákona, vlastníctvo k pozemkom alebo jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby.

31. Podľa § 4 ods. 1 reštitučného zákona, povinnými osobami sú právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona majú k pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo správy a poľnohospodárske družstvá.

32. Podľa § 67 ods. 1 veta prvá zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“), geometrický plán je technický podklad právnych úkonov, verejných listín a iných listín a slúži aj ako podklad na vklad a záznam práv k nehnuteľnostiam.

33. Podľa § 67 ods. 2 katastrálneho zákona, geometrický plán sa vyhotovuje na základe výsledkov geodetických prác a obsahuje najmä grafické znázornenie nehnuteľnosti pred zmenou a po zmene s

uvedením dovtedajších a nových parcelných čísel, druhov pozemkov a ich výmer, ako aj údaje o právach k nehnuteľnostiam.

34. Podľa § 67 ods. 3 katastrálneho zákona, geometrický plán môže vyhotoviť okresný úrad; iná právnická osoba alebo fyzická osoba vtedy, ak má živnosť podľa osobitného predpisu, alebo znalec z odboru geodézie a kartografie, ak bol ustanovený za znalca v súdnom konaní.

35. Podľa § 67 ods. 4 katastrálneho zákona, ten, kto vyhotovil geometrický plán, a nemá osobitné oprávnenie vydané úradom, zabezpečí jeho overenie osobou, ktorá má oprávnenie na overovanie geometrických plánov podľa osobitného predpisu.

36. Podľa § 67 ods. 5 katastrálneho zákona, pre potreby katastra sa používa len geometrický plán overený aj okresným úradom.

37. Podľa § 3 ods. 12 katastrálneho zákona, identifikáciou parcely sa rozumie porovnanie zápisu a zákresu tej istej nehnuteľnosti vo verejnej listine a inej listine a v iných operátoch so zápisom a zákresom v súbore popisných informácií a v súbore geodetických informácií katastra.

38. Podľa § 69 ods. 1 katastrálneho zákona, okresný úrad vyhotoví na požiadanie výpis alebo kópiu zo súboru geodetických informácií, výpis alebo kópiu zo súboru popisných informácií, kópiu z pozemkových kníh, ako aj identifikáciu parcely. Výpis alebo kópia, ako aj identifikácia parcely sú verejné listiny. Výpis alebo kópia z listu vlastníctva vydaná fyzickej osobe, ktorá je vlastníkom, môže na jej žiadosť obsahovať okrem osobných údajov uvedených v § 68 ods. 2 aj jej rodné číslo.

39. Najvyšší súd vychádzajúc z dôvodov odvolania považoval za potrebné uviesť, že navrhovateľ 1. vo svojom odvolaní proti rozsudku krajského súdu neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal či už odporca v preskúvanom rozhodnutí, resp. krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku.

40. Navrhovateľ 1. v odvolaní poukazoval na neprimeranú dĺžku trvania reštitučného konania, pričom mal za to, že doposiaľ odporca ani nenavrhol riešenie, ktoré z jeho nároku na reštitúciu vyplýva. Najvyšší súd k tejto námietke uvádza, že predmet tohto preskúvacieho konania bol vymedzený navrhovateľom 1., ktorý sa domáhal súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporcu postupom podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V danej veci tak súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu na základe opravného prostriedku podaného proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu. Predmetom tohto preskúvacieho konania nebolo posúdenie zákonnosti dĺžky konania, či prípadnej nečinnosti správneho orgánu, ale preskúvanie zákonnosti jeho rozhodnutia z hľadiska dodržania všetkých hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov, ktorými bol správny orgán viazaný pri rozhodovaní o žiadosti navrhovateľa 1. zo dňa 14.10.2004. Pokiaľ teda navrhovateľ 1. namietal priťahy, či nečinnosť správneho orgánu v súvislosti s rozhodovaním o jeho reštitučnom nároku, bolo z jeho strany potrebné zvoliť iné zákonné prostriedky právnej ochrany, ktoré sú určené na odstránenie tohto stavu (napr. sťažnosť, prípadne po splnení zákonom stanovených podmienok aj návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t O.s.p.). Navrhovateľ 1. v tejto súvislosti namietal, že odporca doposiaľ ani nenavrhol riešenie, ktoré z jeho nároku na reštitúciu vyplýva. Najvyšší súd ani túto odvolaciu námietku nepovažoval za dôvodnú, keďže odporca v správnom konaní preskúmal navrhovateľom 1. uplatnený reštitučný nárok v súlade s príslušnými ustanoveniami reštitučného zákona a ďalších dotknutých právnych predpisov, pričom tento rozhodovací proces bol zavŕšený vydaním preskúvaného rozhodnutia, ktorým mu priznal vlastnícke právo k pozemku parc. č. 5439/19 - ostatné plochy vo výmere 143 m² v k.ú. F., odčlenenej od pozemku parc. č. 5439/18, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, podľa overeného geometrického plánu č. 10131 zo dňa 13.06.2013. Keďže časť dotknutého pozemku je vo vlastníctve právnických osôb, ktoré nie sú povinnými osobami v zmysle § 4 ods. 1 reštitučného zákona a po prechode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby boli zastavané, pozemok (pkn. vl.č.13112, parc. č. 5417/3 o výmere 754 m², záhrada) nebolo možné vydať. Odporca preto navrhovateľovi 1. priznal právo na

náhradu zaň. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že vo veci uplatneného reštitučného nároku navrhovateľa 1. zo dňa 14.10.2004 bolo v celej časti rozhodnuté. Samotná skutočnosť, že preskúmané rozhodnutie o reštitučnom nároku nenaplnilo očakávania navrhovateľa 1. ešte neodôvodňuje záver o tom, že k rozhodnutiu resp. vybaveniu uplatneného reštitučného nároku nedošlo.

41. Navrhovateľ 1. v priebehu konania pred správny orgánom (taktiež v konaní pred krajským súdom) opakovane namietal, že stav vyznačený v identifikácii parciel nezodpovedá stavu v čase prechodu vyvlastneného pozemku na štát. Zároveň vyslovil podozrenie z falšovania úradných listín, ktorého sa mali dopustiť príslušné inštitúcie tým, že predložili krajskému súdu dokumenty, ktorými došlo k neprávnomu posunu pozemku na inú, menej lukratívnu lokalitu. Odporcom vyhotovenú identifikáciu parciel zo dňa 17.05.2012 považuje za nesprávnu, čoho dôkazom mal byť originál od Mestskej časti Bratislava - Nové mesto, miestny úrad Bratislava, ako aj orientačný plán z roku 1959 od Ústrednej správy geodézie a kartografie na Slovensku. Ďalej uviedol, že pôvodná poloha parcely č. 5417/3 originálny polohopisný a upravovací plán z roku 1948 nezodpovedá grafickej identifikácii parciel zo dňa 21.10.2011 vyhotovenej odporcom. Nesprávnosť identifikácie dotknutej parcely vyvodzoval aj z umiestnenia odpadovej kanalizačnej šachty. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že identifikácia nehnuteľností bola v danom prípade vykonaná na základe výpisu z PK vložky č. 13112 pôvodné v k.ú. Bratislava, identifikácie parciel vyhotovenej Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu č. P-618/06 zo dňa 10.11.2006, grafickej identifikácie č. K3-1162/2011, č. K3-381/2012, č. 10131/2013 a geometrického plánu č. 10131/2013, ktorý bol úradne overený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu dňa 20.6.2013 pod č. 1148/2013. Odporca sa námietkou navrhovateľa 1. týkajúcou sa umiestnenia dotknutého pozemku dôsledne zaoberal, keď požiadal Správu katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu o kontrolu správnosti písomnej identifikácie parcely č. 5417/3 v k.ú. Q., ktorá bola vyhotovená dňa 10.11.2006 pod č. P-618/06, ale aj grafickej identifikácie parcely zo dňa 21.10.2011 pod č. K3-162/2011. Z odpovede správy katastra zo dňa 17.05.2012 vyplynulo, že uvedené identifikácie parciel sú vyhotovené správne. Okrem uvedeného odporca žiadosťou zo dňa 27.11.2012 požiadal Slovenský pozemkový fond o preverenie správnosti identifikácie parciel prešetrovaním hraníc pôvodného pozemku PK parc. č. 5417/3 k.ú. Q. ako aj o jeho zameranie a vyhotovenie geometrického plánu, ktorý mal byť podkladom pre vydanie rozhodnutia o uplatnenom reštitučnom nároku. Odporcovi bol dňa 11.07.2013 doručený geometrický plán č. 10131/2013, ktorým bolo opätovne potvrdené zameranie pozemku v súlade s jeho písomnou a grafickou identifikáciou.

42. Správnosť identifikácie predmetného pozemku bola preverovaná aj v súdnom konaní, keď krajský súd u zhotoviteľa identifikácie zisťoval, či parcela č. 5413/6 vyznačená v blízkosti vyvlastnenej parcely č. 5417/3 na polohopisnom a upravovacom pláne zo dňa 04.12.1948 je totožná s parcelou rovnakého čísla na grafickej identifikácii parciel zo dňa 21.10.2011. Z odpovede správy príslušného katastrálneho odboru zo dňa 08.10.2014 vyplynulo, že pozemok parc. č. 5413/6 na tejto identifikácii nie je totožný s pozemkom rovnakého parcelného čísla na polohopisnom pláne z roku 1948. Tvrdenia navrhovateľa 1., že vyvlastnená parcela sa má nachádzať v blízkosti parcely č. 5413/6 vyznačenej na grafickej identifikácii zo dňa 21.10.2011 tak neboli v procese dokazovania preukázané.

43. Najvyšší súd na tomto mieste uvádza, že identifikácia parcely má v zmysle § 69 ods. 1 katastrálneho zákona povahu verejnej listiny, ktorú charakterizuje prezumpcia správnosti jej obsahu. Ak sa teda nepreukáže opak, platia skutočnosti uvedené vo verejnej listine ako správne a nepochybniteľné. Na rozdiel od toho obsah listiny súkromnej treba aj dokázať. Ide teda o listinu vydanú príslušným štátnym orgánom správy katastra, ktorý je na jej vydanie zákonom splnomocnený. Navrhovateľ 1. v priebehu správneho (ale aj preskúmavacieho) konania nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorým by spochybnil správnosť písomnej identifikácie parc. č. 5417/3 vyhotovenej dňa 10.11.2006, ako aj grafickej identifikácie zo dňa 21.10.2011, najvyšší súd sa preto nemohol stotožniť s námietkou navrhovateľa 1., ktorou namietal nesprávnu polohu pozemku parc. č. 5439/19, o výmere 143 m² v k.ú. F.. Navrhovateľom 1. uvádzané tvrdenia, ktorými spochybňoval umiestnenie dotknutej časti pozemku (umiestnenie kanalizačnej šachty, či betónového hydrantu) neboli podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Rovnako ani námietku navrhovateľa 1., ktorou poukazoval na trestnú činnosť príslušných

inštitúcií v súvislosti s vyhotovovaním podkladov pre identifikáciu predmetnej parcely nebolo možné vyhodnotiť ako dôvodnú, keď trestné oznámenie navrhovateľa 1. za podvod a falšovanie dokumentov bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II. ČVS: ORP-2083/1-VYS-B2-2013 Lu zo dňa 28.04.2014 podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku odmietnuté, keďže nebol zistený dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

44. Odvolací súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že krajský súd v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia odporcu a postup mu predchádzajúci v rozsahu odvolacích dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými námietkami navrhovateľa 1. Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, s poukazom na závery uvedené vyššie, odvolací súd preto považoval námietky navrhovateľa 1. uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

45. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c veta prvá O.s.p. a s ustanovením § 224 ods. 1 a s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p. Navrhovateľovi 1., ktorý nemal úspech v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, navrhovateľ 2. si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odporcovi a zúčastneným osobám 1., 2., 3., náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.